

Pesta 18/30 martiu.

Va eși dominec'a. | Redact. : strad'a lui Leopoldu nr. 32.

Nr. 11.

Anulu IX, — 1873.

Pretiuulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

„Revist'a Contimporana.“

O publicatiune literaria de 'nalta importantia s'a ivitu de curendu in literatur'a nóstra.

O revista pentru litere, arti si sciintie.

Ea, se numesce „Revist'a Contimporana“, si va aparé la Bucuresci in ffa-care luna odata.

Redactorulu?

Acésta revista n'are redactoru — numitu. „N'avemu redactoru, nici redactori, — scrié unulu dintre colaboratorii ei, dlu Pantazi Ghica, in „Romanulu“, — suntemu o republica de ómeni de litere, grupati in acel'a-si scopu: „respandirea literiloru si a sciintieloru.“ Unu omu s'a devotatu binelui comunu, Petre Gradisteanu. Elu face cea d'antâiu misa de fonduri, elu inaintéza cheltuielile: déca le vomu scóte, bine; déca nu, remane dinsulu cu banii din punga afara. Negresítu, cà se voru gasí între noi ómeni discreti si onesti, cari sè nu-lu lase in paguba, dar acést'a este partea aleatória a lucrului: cestiunea este, cà e o lucrare de devotamentu si de abnegatiune, ca tóte lucràrile literarie si sciintifice in tiér'a nóstra. — Avemu unu administratoru, totu pe Petre Gradisteanu; elu este colaboratoru, redactoru, banchieru si administratoru. Politic'a militanta, politic'a de partite, de lupta, de vrajba, de gâlcéva, este cu deseversire gonita, si n'o primimtu între noi in nici o scriere.“

E bine, nóu'a revista n'are redactoru numitu; ea se póte inse mandri cu colaboratori eminenti, de primulu rangu in literatur'a nóstra.

Indata in brosiur'a prjma si-au datu concursulu loru dnii: V. A. Urechia, V. Alesandri, G. Sionu, G. Schina, G. Cretieanu, Dr. Rômnicéanu, M. Zamfirescu, S. C. Michailescu, Pantazi Ghica, — cu opurile inregistrate in rubric'a nóstra „literatura“ din nrulu trecut, dintre cari reproducemu in nrulu presinte poesí'a dlui Alesandri.

Astu-felu apoi nóu'a intreprindere literaria de siguru va contribuí multu la „respandirea literiloru si a sciintieloru.“

Care Romanu sè n'o salute dara cu bucurí'a?

Importanti'a „revisteloru“ e mare in orice literatura. Ele au unu rolu fórte ponderosu in marea opera a civilizatiunii si culturei nationale. Apendu mai a rare-ori decátu diurne, ele au timpulu fisicu, d'a poté stá totude-una la innaltímea unui organu literariu. — Astu-felu ele potu cu mai multu succesu sè conduca, sè controleze, sè desvólte, sè curatiésca gustulu literariu.

Aceste reviste de comunu si-escrita inriurirea in dóue moduri: prin producere propria, si prin critica. Pe de o parte ele publica lucràri de modelu, — éra de alt'a prin critica seriósã

coregu pornirile gresite si tindu a introduce o directiune mai salutaria.

Tóte natiunile mai culte au asemenea reviste. Si noi Romanii amu avutu deja dóue: „Revist'a Carpatiloru“, redactata de G. Sionu, si „Revist'a Romana“ de sub redactiunea lui Alesandru Odobescu; acést'a din urma s'a si urcatu la innaltimea unei reviste moderne. Dorere inse, cà si acést'a si aceea au trebuitu sè incete din caus'a indiferentismului traditiunалу la publiculu nostru cétitoriu.

Dorimu ca „Revist'a Contimporana“ sè ffa mai norocósa decâtu sororile ei repausate!

Incátu pentru cuprinsulu brosiurei prime, numai o observatiune ni permitemu. In ea vedemu represintata numai un'a parte a revistelor de acestu genu, partea productiva; a dóu'a inse, adeca partea criticatória lipsesce cu deseversire.

In interesulu literaturei nóstre dorimu, ca in brosiurele vítórié sè vedemu represintatu si acestu ramu literariu, fara care nici o literaturu nu póte inaintá, si fara care colaboratorii acestei reviste nu voru poté realisá deplinu programulu lor: „respandirea literiloru si a sciintieloru.“

Iosifu Vulcanu.

O séra de érna.

erdelele-su lasate si lampele aprinse,
In soba arde foculu, tovarasiu mangaiosu,
Si cadrele-aurite, ce de pareti sunt prinse,
Sub palid'a lumina aparu misteriosu.

Afara plóua, ninge, afara-i vijelia
Si crivetiulu alérga pe campulu innegritu;
Ér eu, retrasu in pace, asceptu din ceriu sè vie
O dîna dragalasia cu glasulu auritu.

Pe jetiu-mi langa mésa, avendu condeiu 'n mana
Candu scriu o strofa dulce pe care-o prindu din
sboru;

Candu ochiu-mi íntelnesce si-admira o cadîna,
Ce 'n cadrulu ei se 'n tinde alone pe covoru.

Frumósa, alba, juna, cu formele rotunde,
Cu pulp'a marmuria, cu sinulu dulce valu;
Ea pare Zea Venus candu a esitu din unde
Ca sè arate lumii frumosulu idealu.

Alature apare unu campu de aspra lupta,
Petatu cu sange negru, acoperitu cu morti.
Unu june 'n flórea vietii stringéndu o spada rupta
Tîntesce ochiu-i vestedu pe-a Veciniciei porti.

Apoi a mea privire prin casa ratacinda
Cu jale se opresce pe unu orasiu tacutu,
Veneti'a, regina ce 'n mare se oglinda,
Far'a vedé pe frunte-i splendórea din trecutu.

O lacrima... dar éta plutindu pe-a marei spume
O sprintena corveta, unu repéde-aleyonu;
Si éta colo 'n ceriuri pribegile din lumé,
Cucórele in síruri sborandu spre orizonu.

O! farmecu, dulce farmecu, a vietii calstória,
Profunda nostalgia de linu, albastru ceriu!
Doru gingasiu de lumina, amoru de dulce sóre,
Voi mē rapiti candu vine in tíera asprulu geru!...

Afara ninge, plóua, si aprig'a furtuna,
Prin négr'a 'ntunecime respande reci fiori,
Er eu visezu de plaiuri pe care alb'a luna
Revarsa-unu valu de auru ce scurge printre fiori.

Vedu insule frumóse si mari necunoscute,
Si splendide orasie si lacuri de smaraldu,
Si cete de selbatici prin codri desi perdute
Si dîne voluptóse ce intr' amurgu se scaldu.

Prin fumulu tigaretei naltiandu-sē 'n spirale
Vedu eroi care lupta pe campulu de onoru;
Si 'n tainice saraiuri minuni orientale,
Ce sufletulu ingana cu visuri de amoru.

Apoi inchipuirea si-stringe-a sa aripa;
Tablourile tóte se stergu, disparu incetu,
Si mii de suvinire me 'mpresoru intr'o clipa,
In faci'a unui dulce si dragalasiu potretu.

Atunci inim'a-mi sbóra la raiulu vietii mele,
La timpulu multu ferice in care-am suferitu;
Si-atunci paduri si lacuri, si mari, si fiori si stele,
Intóna pentru mine unu imnu nemarginitu!...

Asié 'n singuratate pe candu afara ninge,
Gandirea mea se primbla pe mandri curcubei,
Pana ce focu 'n soba, si lamp'a 'n globu se stinge,
Si catielusiu-mi salta de pe genuchii mei.

Mircesci.

V. Alesandri.

Emilia Galotti.

Drama in 5 acte de G. E. Less'ing. —

(Urmare.)

Conti.

Mi-vine mai sè crediu, principe, cà pe langa arte voiesci a remunerá inca si altuceva.

Principele..

Oh, artistu jalusu! Nici decum! Audi, Conti, câtu vei voi. (Conti ese.)

SCEN'A V.

Principele.

Câtu va voi elu! (Catra portretu.) Pe tine te posedu pentru acelu pretiu, inca pré ieftinu. Ah! frumósa opera de arte, este adeveratu cà te posedu? Cine te va posede óre pe tine inca si mai frumosu capu d'opera alu naturei! Ce vei cere pentru elu, onesta mama! Pretinde! Mai bucurosu te-asiau cumperá, farmecatória, de la tine insa-ti! Acestu ochiu, plinu de gratia si modestia! Acésta gura! si candu se intre-deschide pentru de a vorbí! candu suride ea! Acésta gura! Audu venindu. Sum inca pré jalusu de tine. (Intorcându portretulu spre parete.) Va fi Marinelli. De nu asiau fi disu sè-lu chiamo! Ce diminétia nu asiau avé!

SCEN'A VI.

Marinelli, Principele.

Marinelli.

Altétia, me vei scusá. Nu eram pregatitu pentru unu ordinu atâtu de timpuriu.

Principele.

Capetasem gustu sè iesu la preambulare. Diminétia erá atâtu de frumósa. Dara acuma a trecut si am pierdut placerea. (Dupa o mica pauza.) Ce este nou, Marinelli?

Marinelli.

Pe câtu sciu eu, nimica de importantia. Comites'a Orsina s'a intorsu eri in cetate.

Principele.

Aicea zace deja salutarea ei de diminétia. (Aretandu spre scrisóra ei.) Séu cà va fi altuceva! Nu sum de locu curiosu sè o sciu. Ai vorbitu cu dins'a?

Marinelli.

Din nefericire nu-i sum eu óre confidentulu ei? Inse déca me voi mai face éra-si alu vre-unei dame, careia i va trece prin minte sè Te iubésca cu tóta seriositatea: atunci — —

Principele.

Nu te jurá, Marinelli!

Marinelli.

Da? Intr'adeveru, principe? S'ar puté totu-si intemplá? Oh, apoi atuncea comites'a póte nu este pré injusta.

Principele.

De siguru, fórte injusta! Insoítrea mea cu principes'a de Massa, ce este aprópe, pretinde categoricu, ca sè intrerupu ori ce relatiuni de astu-feliu de natura.

Marinelli.

Déca ar fi numai acést'a: atuncea se pré intielege, cà Orsina ar trebuí sè se supuie sórtei sale, tocmai ca si principele la a sa.

Principele.

Ce nediscutabilu este mai aspra ca a ei. Anim'a mea devine victim'a unui miserabilu interesu de statu. Pe a sa nu are decátu sè si-o retraga, — nu inse sè si-o vindia fara voi'a sa.

Marinelli.

Sè si-o retraga? Pentru ce sè si-o retraga? intréba comites'a: déca aceea nu este nimica alt'a decátu o consórtie, pe care nu i-o impune amorulu, ci politic'a? Langa o astu-feliu de consórtie amant'a inca totu-si mai vede loculu seu. Ea nu se teme a fi sacrificata unei astu-feliu de consórtie, ci — —

Principele.

Unei nóue amante. E bine? E bine, Marinelli, nu cumva ai voi sè me numesci culpabilu pentru acést'a?

Marinelli.

Eu? Oh! Principele meu, te rogu nu me confundá nici decum cu aceea nebuna, pentru a carei cauza pledezu — numai din compatimire. Fiindu cà ieri intr'adeveru m'a emotionatu intr'unu modu fórte straniu. Ea nu voiá sè vorbésca nici decum cu dta despre caus'a ei. Inse in mijloculu conversatiunii celei mai indiferente i scapà una dupa alta, câte-o frasa, câte-o alusiune, ce tradá turmentat'a ei anima. Cu fati'a cea mai vióia vorbiá despre lucrurile cele mai melancolice si éra-si cu fati'a cea mai trista bufoneriele cele mai ridiculóse. Si a luat refugiulu la carti, si me temu, cà ele i voru da restulu.

Principele.

Totu asié, precum ele i-au datu sermanei sale ratiuni si prim'a lovitura. Inse eu credu, Marinelli, cà nu te vei servi de aceea ce cu deosebire m'a respinsu, pentru ca sè me intorci éra-si la ea. Déca éa va deveni nebuna din amoru, apoi mai curendu séu mai tardfiu ea ar

fi nebunitu si fara de amoru. Dara acuma destulu despre dins'a. Sè vorbimu despre altuceva! Nu se intempla chiaru nimica in cetate?

Marinelli.

Mai numai atâtu, câtu nimica. Fiindu cà cununi'a comitelui Appiani, ce se va realisá asta-di, nu este cu multu mai multu decâtu nimica.

Principele.

A comitelui Appiani? si cu cine? Pana asta-di nici nu am auditu nimica, cà elu ar fi fidantiatu.

Marinelli.

Lucrulu a fostu pazitu cu mare secretu. Nici nu merita a se face multa vorba de elu. Vei ride, principe. Inse astu-feliu li se intempla sentimentaliloru. Amorul le jóca totu-de-una farsele cele mai neplacute. O copila fara avere, fara rangu, a sciutu sè-lu prindia in cursele sale, cu putîna larva: inse cu multa pompa de virtute si simtiementu, ingeniositate si ce mai sciu eu?

Principele.

Eu credu, cà acela, caruia i este permisu à fi captivatu asié fara nici o considerare, prin impresiunea ce o exercita a supra-i inocenti'a si frumseti'a — merita a fi mai multu invidiatu decâtu batjocoritu. Si cum se numesce aceea fericita? Fiindu cà cu tóte aceste Appiani este — sciu bine cà nu-lu poti suferí, totu atâtu de putînu ca si elu pe dta — unu june demnu, unu barbatu frumosu, bogatu si plinu de onóre. Eu asiu fi doritu pré multu sè mi-lu pociu deobligá. Voiu mai meditá a supra acésta.

Marinelli.

Numai sè nu fia cam pré tardfu. Fiindu cà dupa cum am auditu, planulu seu nu este nici decum de a-si face carier'a sa la curte. — Elu are de gându sè se retraga cu socf'a sa in vâile sale din Piemont: pentru ca sè venese ciute pe alpi si sè dreseze la marmote. Ce ar si puté face mai bine? Aicea si asié nu are ce cautá in urm'a mesaliantiei, ce o a incheiatu. Cerculu familielor nobile de acf înainte va fi inchisu pentru elu.

Principele.

Incetéza cu familieie vóstre, in cari domnesce ceremonialulu, afectatiunea, uritulu si nu arare-ori si indigenti'a! Dara numesce-mi-o in fine pe aceea, careia elu i aduce acestu sacrificiu mare.

Marinelli.

Este o asié numita Emilia Galotti.

Principele.

Ce ai disu, Marinelli? O asié numita —

Marinelli.

Emilia Galotti.

Principele.

Emilia Galotti? Este imposibilu.

Marinelli.

Siguramente, Altetia Ta.

Principele.

Nu, dteu eu, acést'a este imposibilu, acést'a nu póte sè fia posibilu. Dta te insieli in nume. Famili'a Galottiloru este mare. O Galotti póte sè fia; inse nu Emilia Galotti, nu Emilia!

Marinelli.

Emilia — Emilia Galotti!

Principele.

Apoi trebue, cà mai esiste una, care pórtá ambele aceste nume. Dta si asié ai disu, cà o asié numita Emilia Galotti — o asié numita. Despre cea adevérata numai unu nebunu ar fi capabilu sè vorbéscá astu-feliu.

Marinelli.

Alteti'a Ta esti cu totulu iritatu. Cunosci póte pe acésta Emilia?

Principele.

Eu am de a intrebá, Marinelli, nu dta. Emilia Galotti? Fii c'a colonelului Galotti, de la Sabionetta?

Marinelli.

Tocmai aceea.

Principele.

Care locuiesce aicea in Guastalla cu mam'a ei?

Marinelli.

Tocmai aceea.

Principele.

Nu departe de biseric'a Tutturoru-Santiloru?

Marinelli.

Tocmai aceea.

Principele.

Cu unu cuventu — (sarindu spre portretu si imanuandu-lu lui Marinelli.) Privesce! Acést'a? Acésta Emilia Galotti? Mai repetéza inca odata afurisitu-ti „tocmai aceea“ si apoi infigemi stiletulu in anima!

Marinelli.

Tomai aceea.

Principele.

Calêule! Acést'a? Acésta Emilia Galotti va devení asta-di —

Marinelli.

Comites'a Appiani! (Acf principele smulge portretulu din man'a lui Marinelli si lu-a-

Amadeo, ex-regele Spaniei.

runca la o parte.) Cunun'ă va avé locu in lî-
nisece la vil'ă tatalui ei, langa Sabionetta. Catra
amiédi mam'ă si fic'ă, comitele si pôte inca
câti-va amici, voru plecă intr'acolo.

Principele, (care plinu de desperare se arunca
intr'unu fotoliu.)

Astu-feliu dara sum pierdutu! Asié nu
mai voiescu sè traiescu!

Marinelli.

Dara ce-Ti lipsesce, Altetia?

Principele, (sarindu spre elu.)

Tradatoriule! ce-mi lipsesce? E bine, eu
o iubescu, o adoru. Afla acésta! ce de multu
trebuiă sè o sciti voi, toti aceea, carora voru fi
placutu mai bine sè me vedeti purtandu eternu
infamele catene ale Orsinei nebune! Numai
aceea, cà dta, Marinelli, care m'ai asigurat a-
tâtu de desu de sincer'ă dtale amicitia. Oh,
unu principe nu are nici unu amicu! nu pôte
sè aiba nici unu amicu! cà dta, dîcu tocmai dta,
mi-ai pututu ascunde, pana in momentulu ac-
tualu, intr'unu modu atâtu de nelealu, atâtu
de malitîosu, pericolulu ce mi-amenintiă amo-
rulu: déca ti-voiu iertă vre-odata acésta, apoi
sè nu-mi se ierte nici unulu din pecatele
mele!

Marinelli.

Abié potiu află cuvinte, principe, déca
mi-ai si lasă tîmpu pentru acésta — de a-Ti
esprimă uimirea mea. Iubesci pe Emilia Galot-
ti? Juramentu pentru juramentu: Déca eu
am sciutu numai câtu de putînu despre acestu
amoru, déca am presupusu câtu negru sub un-
ghie: apoi sè se lapede de mine toti angerii si
toti santii din ceriu! Tocmai acésta voiam sè
juru in sufletulu Orsinei. Prepusulu ei retac-
cesce cu totulu pe alta urma.

Principele.

Déca este asié, apoi iérta-me, Mari-
nelli; (aruncandu-i-se in bratie) si me compati-
mesce.

Marinelli.

E bine, principe! Recunosci acuma in fi-
ne fructulu reservei dtale! „Principii nu au
nici unu amicu! nu potu avé nici unu amicu!“
Si caus'ă pentru ce este astu-feliu? Pentru cà
nu voiescu sè aiba nici unulu. Asta-di ne ono-
réza cu confidinti'ă loru, ne comunica dorin-
tiele loru intregu: si mane le devenimu éra-si
atâtu de straini, ca si candu nu ar fi schimbatu
nici unu cuventu cu noi.

Principele.

Ah, Marinelli, eu ti-asîu fi pututu concre-
de aceea, ce eu insu-mi abié voiam sè mi-o concre-
dedu?

Marinelli.

Si ce cu atâtu mai putînu i-ai concrediutu
autórei turmenteloru dtale?

Principele.

Dinsei? Tóte incercările de a-i puté vorbf
pentru a dóu'a óra a fostu insedar.

Marinelli.

Si pentru prim'ă óra —

Principele.

I-am vorbitu. Oh, mi-pierdu simtîrile!
Cum sè ti-o potiu istorisí pe largu? Dta me
vedi o victima a valuriloru: ce me mai intreb
despre modulu cum am devenitu? Scapa-me
déca poti si intréba dupa aceea.

Marinelli.

A te scapá? dara ce sè mai pôte scapá in
casulu acest'ă? Aceea ce Alteti'ă Ta ai in-
tardiatu de a-i marturisí Emiliei Galotti, i-o
vei marturisí comitesei Appiani. Marf'ă, ce nu o
poti cumperá din mana prim'ă, o cumperi din
man'ă a dóu'a — si astu-feliu de marfuri nu
arare-ori cu atâtu mai eftinu din man'ă a
dóu'a.

Principele.

Vorbesci seriosu, Marinelli, seriosu séu —

Marinelli.

Se intielege, cà cu atâtu si mai rele — —

Principele.

Devfi impertinentu!

Marinelli.

Si pe langa aceea comitele voiesce sè iésa
cu ea din tíera. Da, astu-feliu trebue ca cine-
va sè cugete la altu ceva.

Principele.

La ce? Amabile, pré bunulu meu Mari-
nelli, meditéza pentru mine. Ce ai face dta, dé-
ca te-ai află in positiunea mea?

Marinelli.

Mai antâiu de tóte asîu considerá o baga-
tela ca o bagatela, si apoi mi-asîu dîce, cà nu
voiescu sè fiu insedar, aceea ce sum, adeca — su-
veranu.

Principele.

Nu me lingusí prin o fortia, de care nu
sciu cum asîu puté usá in casulu acest'ă! As-
ta-di, dici dta? deja asta-di?

Marinelli.

De abié asta-di — are sè fia. Numai dupa
fapte implinite este greu a consiliá pe cineva.
(Dupa o scurta meditare.) Voiesci sè-mi dai
mana libera, principe? Voiesci sè aprobezi tóte
acele, ce voiu intreprinde?

Principele.

Tóte, Marinelli, tóte, câte voru impededă
acésta lovitura.

Marinelli.

Deci sè nu pierdemu timpulu. Sè nu re-
mani in cetate. Pléca indata la castelulu
dtale de la Dosalo. Drumulu catra Sabio-
netta trece pe acolo. Déca voi reusi a departá
momentanu pe comitele, apoi credu — — fara
indoiéla; elu va cadé in acésta cursa. Ai de
gându, Principe, a tramite unu ambasadoru la
Massa in caus'a casatoriei dtale? — Lasa
sè fia comitele acestu ambasadoru; cu aceea
conditiune de a plecá inca asta-di. — Intie-
legi?

Principele.

Escelentu! Adu-lu numai afara la mine.
Du-te, grabesce! Eu me aruncu indata in tra-
sura. (Marinelli ese.)

SCEN'A VII.

Principele.

Indata! indata? Unde a remasú? (cau-
tandu portretulu.) Pe pamentu? acést'a a fostu
pré multu! (ridicandu-lu.) Dara sè te privescu?
ba nu, de ocamdata nu te voi mai priví. Pen-
tru ce sè-mi infigu sagét'a si mai adancu in
plaga? (lu-pune la o parte.) Am langezitu, am
suspínatu destulu, mai multu decátu mi-erá
permisu: inse nu am facutu nimica! si din
caus'a gingasiei neactivitáti pe aci erá sè pierdu
totu! Déca Marinelli nu va isbutí? Pentru ce
si voiescu eu óre sè me incrediu singuru nu-
mai lui? Mi-aducu a minte, cà pe lá ór'a acés-
ta (uitandu-se la césu.) Tocmai pe la ór'a acés-
t'a piós'a copila erá indatinata sè asiste in tóte
diminetile la misa in biseric'a Dominicaniloru.
Ce ar fi, déca m'asiu incercá sè-i vorbescu a-
colo? Dara asta-di, asta-di in diu'a cunúnei
sale — asta-di anim'a ei se va ocupá de alte
obiecte cu totulu diferite de misa. Dara, cine
scie? Este numai o preambulare. (Trage clopo-
tielulu si pe candu aduna cu iutiéla câte-va
din hartiele de pe mésa, intra camarierulu.) Di
se vía trasur'a! Inca nu a sositu nici unulu
dintre consiliari?

Camarierulu.

Camillo Rota.

Principele.

Dî-i sè intre. (Camarieriulu ese.) Numai
sè nu vré sè me retiena. De asta-data nu! De
alta-data voi stá cu placere la serviciulu scru-
pulositátiloru sale. Aicea mai erá inca petitiu-
nea unei Emilia Bruneschi. (Cautandu.) Éta-o!
Dara amabil'a mea Bruneschi unde ti-este in-
terpretatóri'a — —

SCEN'A VIII.

Camillo Rota, cu hartíi in mana, Principele.

Principele.

Vino, Rota, vino numai. Éta aicea, ce am
desigilatú asta-di. Putínu imbucuratoriú! Vei
vedé dta insu-ti, ce este de facutu. Ia-le
numai!

Camillo Rota.

Pré bine, Alteti'a Ta.

Principele.

Aicea mai este inca o petitiune a unei
Emilia Galot . . . Bruneschi, voiam sè dîcu.
Eu deja o am aprobátu subscriindu-o. Inse
totu-si — lucrulu nu este o bagatela. Mai in-
tardîa inca câtva cu espeditiunea ei. Séu nici
unu momentu: cum vei voi.

Camillo Rota.

Nu cum voiú vré eu, Altetia.

Principele.

Ce mai este inca? Ceva de subscrisu?

Camillo Rota.

Ar mai fi inca de subscrisu o sentintia de
mórte.

Principele.

Pré bucurosu. Adu numai incóce! cu-
rendu.

*Camillo Rota, (uimitu si privindu la principe
cu ochii spariati.)*

Am dîsu — o sentintia de mórte.

Principele.

Am audítu pré bine. Ar puté fi déjà gata.
Me grabescu.

Camillo Rota, (cautandu prin hartíile sale.

Mi se pare, cà o-am uitatu chiar a casa!
Iérta-me, gratíose Principe. Mai póte inca sè
remaia pana mane.

Principele.

Fia! Stringe-le numai la olalta: trebue
sè me ducu. Mane, Rota, mai multe. (Ese.)

*Camillo Rota, (scuturandu-si capulu, stringe
hartíile si se duce.)*

Pré bucurosu? O sentintia de mórte pré
bucurosu. Nu i-o asiú fi datu sè o subscrie in
momentulu acesta si chiar sè fi fostu sentinti'a
de mórte a asasinului unicului meu fiu. Pré
bucurosu! pré bucurosu? Me sagéta pana in
anima acestu cumplitu „pré bucurosu.“

(Finea actului antâiu.)

I. G. Baritiu.

S A L O N U.

Pies'a nouă a lui Sardou.

— „Andrea.“ —

În 17 martiu s'a reprezentat în teatrul „Gimnase“ din Paris o piesă nouă a multu iubitelui Sardou, a carui piese se joacă cu succes și în teatrele de la noi.

Acăsta se numesc „Andrea“, comedia în patru acte și siese tablouri.

Diariile de la Paris ni aduc relatări picante despre succesul ei. Nu va fi dăra fără interesu a face unu micu estrasu.

Cuprinsul tuturor recensiuilor în fondu e, că acăsta nouă piesă a lui Sardou nu este mai bună decât celelalte ale lui, dar nici mai rea.

*
Éta sujetul pe scurtu !

Comites'a Andrea are o rivală, care e o baletistă și se numesc domnișor'a Stella; dîns'a vré sè elibereze pe barbatul ei din farmecile acăsteia.

Comites'a reese în realizarea dorintei sale, că-ci închidîndu-si barbatul în cas'a nebunilor, i descépta gelos'a.

Aice e tóta pies'a. Acestu scheletu secu inse e încarcatu cu carne, care consta din spirit, umor, finetia și freschetia.

*
Inse dăra mai interesantă decât însa-si nou'a piesă, e istoria ei. Sè v'o povestesc pe scurtu și acăst'a.

În iuliu 1871 într'una din dîle Sardou primî o epistolă subsemnată „Miss Ethel“, dar fiindu că epistol'a eră scrisă englezesc, și dînsulu nu scie limb'a acăst'a, o aruncă în cor'a de hartii.

Pesté căte-va dîle Sardou primî a dōu'a scrisore, totu cu acăsta subscriere.

Atunce elu chiamă pe unu amic alu seu, care scie englezesc, și acăst'a i esplică cuprinsul ambelor epistole.

Miss Ethel, o actriță americană de naltu talentu, vini a propune prin acele epistole lui Sardou, sè-i scrie o piesă, în care dîns'a sè debuteze în America.

Actriță ceru de la autoru o întrevedere, cu care ocaziune ea sè pōta vorbi cu elu despre condițiunile contractului ce voru încheiă.

Sardou i implinî cererea, și a dōu'a dî elu avu ocaziune a vedé actriță'a americană, și a vorbi cu ea — prin mijlocirea unui dragomanu.

*
— Domnule Sardou, — dișe actriță'a, — piesele dtale facu mare efectu la noi. Eu am jucat cu multu succesu în ele. Voi-vei dta a scrie o piesă a nume pentru mine, care sè remana proprietatea mea ?

— Ast'a va atērnă de la pretiulu ce dta mi-vei oferî, — respunse Sardou.

— Spune dta sum'a.

— 50,000 de franci.

— E bine. Éta condițiunile mele: Opulu dtale

pentru tóta America e proprietatea mea; dreptulu de reprezentare și de publicare în Franția remane alu dtale, — inse nu-lu vei poté întrebuintiă, decâtu numai peste unu patrariu de anu după prim'a reprezentatiune din New-York.

— Primescu.

— Ai dōra ceva gata ?

— N'am decâtu scenariulu unei comedii în patru acte. Titlulu provisoriu eră „Arabela.“

— Noi vomu numi pies'a „Agnes“, pentru că și numele meu e acăst'a. Într'aceea numai atāt'a dorescu, ca la finea piesei sè me lasi a mori.

— Dar acăst'a nu se potrivește în cadr'a piesei.

— Nu-mi pasa, eu — moru admirabilu.

Sardou n'avu încatrău. Elu promise a gatá manuscriptulu la anu pe o dî anumita, și Miss Ethel se departă.

Numeru după departarea ei începù elu a meditá despre acăsta aventură în adeveru americană.

*
În iuliu 1872 Miss Ethel se presintă de nou la poetulu. Ea primî manuscriptulu, invetiă rolulu ei în trecerea sa pe mare până la New-York, și în scurtu timpu începù cu trup'a sa repetitiunile, apoi pies'a se reprezentă cu succesu uriasu în mai multe orășe mari ale Americii. Numeru la New-York s'a jucat de vr'o 300 de ori.

Va sè dîca în Americ'a s'a jucat mai de graba, decâtu la Paris.

*
Am uitatu sè spunu, că Sardou a scris pies'a acăst'a în timpu scurtu, că-ci în iuliu 1872, pe candu Miss Ethel veni sè-i cēra manuscriptulu, elu — atunce însurat — se află chiar în lun'a de miere, candu nici de cum nu-lu lasă anim'a a-si parasî jun'a socia spre a se asiediă la mēs'a de scrisu.

Dar elu eră deobligatu prin contractu, și astu-felu fu silitu a scrie pies'a.

O si scrise în 14 dîle.

*
Ca curiositate, sè scriu ceva și despre toaletele actrițelor, cari au jucat rolurile prime.

Comites'a a aparutu pe scena în aceste toalete :

Nr. 1. Haina de catifea sură, cu ghirlande de flori și cu puffuri de vioarele de Parma. În peru flori și vioarele. Pe pieptu unu stropu de diamantu în pretiu de 600 franci.

Nr. 2. Haina vēnetă rotundă, cu masere albe; asemenea palaria : toaleta „purée-de-masere.“

Nr. 3. Toaleta „cafea cu lapte“ : haina castania, cu mantilu sēu bunditia.

Nr. 4. Haina de demanetia din crepe de Chine rosa-roșia, cu volanturi mici din taffet.

Éra baletist'a fu astu-felu îmbracata : Haina scurtă din atlasu galbenu de colōrea paiului, cu volanturi de dantele negre suflete cu aur; spacelu albu cu nasturi (bumbi) aurii; bolero aurii și roșiu ciresf; în peru unu peptene mare înfrumsetiatu cu

brillante, pe care lu-acoperiá unu velu de dantele negre suflate cu auru si o rosa ciresia-rosia.

*
Va sè dica, piesele lui Sardou nu se potu jocá fara — toalete scumpe!

Josif Vulcanu.

Amadeo, ex-regele Spaniei.

— *Portretulu pe pagin'a 125.* —

In nrulu presinte publicamu portretulu unui barbatu, care posede stim'a toturor celoru drepti.

Amadeo, fiulu lui Victoru Emauuiu, e demnu de renumele familiei sale; chiar si inimicii lui sunt siliti a recunósce cavalerismulu, iubirea de poporu si bunulu tactu alu ei.

Chiamatu la tronulu Spaniei, elu s'a inchinatu vointiei majoritatii, dar numai sub conditiunea, déca sceptrululu seu va produce incetarea infricosiatelor resbelele civile, cari de atátia ani sfasia sinulu acelei nefericite tieri.

Domnindu abié doi ani, elu se convinse cu durere, cà acésta sperantia a lui nu se póte realisa, — deci la 11 fauru a. c. abdicá la tronu in numele seu si alu toturor urmatoriloru soi.

Raru evenimentu in viéti'a domnitoriloru, cari si déca sunt alungati de poporu, totu-si nu renuncia, ma facu proteste in fati'a lui.

E bine, Amadeo l'a facutu, si astu-felu tier'a fu salvata de unu resbelu eventualu, in care s'ar fi versatu sangele a mii si mii de ffi ai ei.

Elu a abdicatu, si s'a rentorsu in Italia, ca sè nu mai fia rege, ci unu cetatianu simplu alu patriei sale.

B o m b ó n e.

Erá o vijelia cumplita, pe candu o societate si-petrecea bine intr'o odaia.

De odata intrá unu glumeti, si díse:

— Fratiloru, asié ventu grozavu e p'afara, incátu acel'a mi-a suflatu patru cruceri dintr'unu — sieseru de argintu, ce-lu aveam in busunariu.

*
Totu acest'a povesti:

— Eri am sositu fórte obositu a casa, si voiam sè-mi acatiu gheroculu in cuieriu si sè me lungeseu pe divanu. Dar ce patii! Eram asié de confusu, incátu me acatiai pe mine in cuieriu, si lungii gheroculu pe divanu.

*
Unu vaporu din Londra, strabatea 10 mile ale sale pe óra, candu de odata audí inainte acestu típetu:

— Unu omu in mare!

— Stop! — facú capitanulu.

Dupa aceea rentorcéandu-se catra comptabilulu bastimentului díse:

— A platitu caletori'a?

— Yes (da), — respunse cassierulu.

— *Pe drumu!* — strigà capitanulu.

Si bastimentulu si-urmà calea.

*
— Mama, adevratu este, cà Alesandru este orfanu? — dicea George mamei sale.

— Da, dragulu meu copil.

— Oh! bietulu baiatu!

Si mam'a, plina de bucuria, sarutà pe George, fericita cà-i vede o anima atátu de buna.

Dara George adause:

— Ien gandesce, mama, déca n'are parinti, pe cine o sè mostenésca?

*
Unu tineru bogatu, frumosu, si destulu de amabilu, dara care are numai unu defectu, — este fórte gângavu, — incercà sè faca curte, dílele trecute, unei gentile acitrie:

— Ah! scumpulu meu, — i díse ea, — viéti'a-mi este pré scurta, ca sè am timpu a te ascultá.

OE E NOU?

* * (*Pericolu pentru holtei!*) Nu ve spariati, — domniloru holtei, cà-ci pericolulu nu ve mai amenintia, elu a si trecut deja! In un'a din siedintiele din urma ale camerei deputatiloru Ungariei, unu deputatu a facutu propunerea, ca sè se impuna dàri a supra holteiloru cari nu voru sè se însóre. Camer'a inse n'a primitu propunerea.

* * (*Die'ta Ungariei*) in siedinti'a de la 19 martiu a desbatutu proiectulu despre timbru. Dlu Parteniu Cosma luandu cuventulu a combatutu proiectulu in generalu, — la desbaterea speciala inca si-a aredicatu graiulu, — dar in siedinti'a de la 20 majoritatea primí propunerea guvernului. In siedinti'a de la 21 s'a acordatu subventiune societátii privilegiate a vapóreloru pe Dunare, statorindu-se ca vapórele acelei societáti pe câtu timpu plutescu pe Dunarea unгурésca, sè pórté tricolorulu Ungariei.

* * (*Siedintiele camerei represintantiloru*) voru durá pana la 8 aprile, apoi intr'o dí óre-care cam dupa a 20-a — se voru amaná, insarcinandu-se presiedintele cu convocarea. Atunce camer'a se va aduná de nou, si in diu'a urmatoria se va deschide sesiunea noua, in care guvernulu va substerne bugetulu anului 1874, — care se va si desbate pana 'n finea lui maiu.

* * (*Testamentulu lui Napoleonu III.*) in fine s'a publicatu. Avereá lui personala se urca la sum'a de 120,000 pundi sterlingi, — pe cari i lasá sociei sale. Principelui imperatescu nu-i lasá decátu — corón'a imperatésca.

* * (*Se sporescu jidovii in Austria!*) Datele statistice adeverescu, cà la anulu 1830 in Austria erau 355,000, — asta-di numerulu loru se urca la 820,000. Adeca totu alu 25-le omu e jidovu. Mai multi se afla in Galitia si in Bucovina. In Galitia totu alu diecele omu e jidovu.

= (*Unu englesu,*) cà-ci cine altulu ar avé pacienti'a, ne avendu altu-ceva de lucru, a numeratu la mai multi ómeni firele din perului capului si alu barbei. Astu-felu a aflatu, cà unu omu bine crescutu are 130,000 de peri in capu si 14,000 de fire in barba. — Cine nu crede, póte sè numere ca sè se convinga!

* * (*Tiarulu rusescu*.) precum se scrie din Petersburg, va plecă în 5 juniu c. n. la Berlin, acolo va remané două zile, si astu-felu la 10 juniu va sosi la Viena, a vedé espositiunea universală. In Viena elu va ptrece patru zile, si va plecă numai decātu spre Italia, spre a-si revedé soci'a, care — precum anunțiarămu — se afla deja acolo.

Flamur'a lui Hymen.

☞ (*Archiducele Carolu Ludovicu*) si-a incredințiatu de sociă pe principes'a Maria Teresia da Immaculada Conceișad Fernanda Eulalia Leopoldina Adehaida Isabella Charlotte Michaela Rafaela Gabriela Francisca de Assisi und de Paula Gonzoga Agnes Sofia Bartholomea dos Aujos — de Braganza. Mirés'a e de 17 ani, tatalu ei — principăle Miguel — a fostu siese ani regele Portugaliei; dinsulu a muritu la 1866. Ea siede cu mama-sa in Bavaria.

Biserica si scóla.

☞ (*Esamenle semestrăle*) in institutul rom. or. pedagogico-preparandialu din Aradu s'au incheiatu la 27 febr. Apoi la 5 martiu s'a începutu semestrulu alu doile.

☞ (*Unu pedagogu modernu*.) In o fóia scolaria ultramontana ungurésca unu invetiatoriu magiaru si-desvóltă principiile sale pedagogice, si declara in fine, că acele culminéza in cuvintulu: „Bate-lu!“ Bunulu invetiatoriu voiesce a aplicá acestu principiu numai la copíi de la sate. Óre n'ar fi bine a tramite pe acestu invetiatoriu la espositiunea universală din Viena?!

☞ (*Cursu de telegrafia*) se va deschide in 15 aprile la Brasiovu, si va durá 7 septemani. Se voru primí barbati si femej nascuti sub corón'a Ungariei; barbati trecuti de 20 si nu peste 30 ani, ér femeile peste 18 ani. Recursurile sunt a se tramite pana 'n 1 aprile la directiunea reg. telegrafica din Clusiu.

☞ (*Scóla romana din Gurahontiu*.) comitatulu Aradului, s'a surupatu, — dar n'a omoritu pe nime, că-ci scóla — firesce! — erá góla.

☞ (*Alegerile sinodali*) s'au si inceputu, mai alesu in dieces'a Caransebesiului. Eventualitatea a voitu, ca dnii Babesiu si Bartolomeiu sè fia alesu in acel'a-si cercu.

☞ (*Comitetulu scóleloru din Londra*) a luat u decisiune in virtutea careia nici unu copilu mai micu de 13 ani nu va fi invoitu pe viitoriu a lucrá pentru bani, nici a vinde ori-cé obiecte pe strada in timpul u óreloru de scóla.

Societati si institute.

☞ (*Comitetulu societății pentru fondu de teatru romanu*) a tîenutu la 25 l. c. sîdintia, la care au participatu: vicè-presiedintelu dr. Alesandru Mocioni, membrii: V. Babesiu si Petru Mihali, si secretariulu Iosifu Vulcanu. Secretariulu a reportatu despre banii incursi de la adunarea din Timisióra, cari facu sum'a de 297 fl. 30 cr. si 1 ₰, si cari deja s'au publicatu in „Familia“; — apoi despre infintierea unu comitetu filialu alu societății la Timisióra. Dupa aceste s'a decisu, a se provocá pe cale privata toti aceia, cari au subscrisu pentru fondulu societății unu capitalu óre-

care, inse inca n'au platitu nici capitalulu nici interesele, — precum si aceia, cari s'au deobligatu a plati câte 6 fl. pe anu, — sè binevoiésca a respunde deobligamentulu loru. In fine se otari, ca adunarea generală — care in anulu acest'a va fi la Caransebesiu — sè se tiena in zilele 27 si 28 aprile st. n. Celelalte decisiuni privescu administratiunea comitetului. (Chiar candu scriemu aceste sîre, primimu o frumósa colecta de 433 fl. 3 cr., tramisa din Resítia de dlu deputatu Iuliu Petricu. Mai pe largu in nr. viitoriu. Red.)

☞ (*Societatea „Romani'a Juna“*.) prin presiedintelu ei, a tramisu salutările sale fratiesci „societății Petru Maioru“, la ocasiunea constituirii definitive a acesteia.

☞ (*Societatea Georgiu Lazaru*) va serbá in sambet'a Floriiloru parastasulu nemuritoriului invetiatoriu Georgiu Lazaru

☞ (*La Oravitia*) s'a infintiatu de curendu o casina romana, care pan'acuma are 200 de membrii. — Casin'a s'a deschisu la 1 martiu cu tóta pomp'a, tîenendu-se si unu balu romanescu fôrte splendidu, atātu de splendidu si animatu, cum n'a mai fostu altulu in Oravitia.

☞ (*Reuniuni si discursuri intre poporu*.) Sub acestu titlu estimu in „Gazeta“ unu articolu, prin care se propune: a) sè se infintieze in totu satulu câte o reuniune filantropica de cruceriu, cu scopulu de a desceptá simtiulu la cultura interna si esterna; b) unulu fia-care din membrii sè se adune de 2—3 ori sér'a in timpu de érna si celu pucinu duminéc'a dupa prandiu la unu locu, unde inteligintii sè li tiena discursuri instructive; c) reuniunea sè se indetórésca in devotamentu pentru cultur'a si progresulu natiunaliloru sei a culege in totu anulu câte unu cruceriu de fia-care sufletu. Salutâmu cu bucuria acésta idéa frumósa, si dorimu realisarea ei!

Literatura.

* („*Archivulu*“) dlui Cipariu nu va mai aparé. Dauna mare pentru literatur'a romana. Astu-felu trebú sè cada la noi cele mai pretiósé intreprinderi literarie, — din caus'a indiferentismului publiculu nostru. Pana candu totu asié?

* (*Dlu N. V. Scurtescu*) a publicatu la Bucuresci: „*Rhea Silvia*“, drama in 5 acte. Pretiulu 1 leu nou.

* (*Din „Istoría critica a Romaniloru“*) de dlu B. P. Hasdeu a aparutu de curendu fasciór'a a trei'a, si se afla de vendiare la autorulu in Bucuresci.

* (*Diuariulu „Armoni'a“*) din Romanu, care in cetase de câte-va luni, a reaparutu.

* (*Dlu C. N. Chabudianu*) a scosu de sub tipariu urmatoriulu opu: „*O problema sociala*.“ Se afla de vendiare la Bucuresci in librari'a G. Jónide si Socecu.

* („*Boeriulu si Rezesiulu*.“) Opéra teatrala romana in versuri, de dlu C. V. Carpu, a esitu de sub tipariu la Iasi.

* (*Manuscriptele lui Petru celu mare*.) La propunerea ministeriului de instructiune, tiarulu Rusiei Alesandru II a cerutu, ca tóte manuscrisele lui Petru celu Mare, fondatorulu imperiului rusescu, sè se culéga si tiparésca. Astu-felu de manuscrise si epistole se afla multe prin archivele statului si ale administratiunii publice; dar cele mai multe sunt in archi-

vele familielor și ale persoanelor private, pentru aceea ministeriul instrucțiunii publice provăca pe totii, câți au epistole și alte acte originale de la Petru cel Mare, ca pentru ajungerea scopului amintit să se comunice cu ministeriul, observându-se totu d'odată deca acele originale sunt deja tiparite și ba, pentru ca să se poată lua copia de pe ele.

× * („*Convorbirile literare*“,) cuprind în nr. 12 următoarele materii: „Alecă Ruso“, studiu de V. Alesandri. — Din scrierile lui A. Ruso: „Petr'a corbului“ legenda, culăsa la Bicasu. — „Decebalu și Stefanu cel mare“, studiu istoric, „Studie naționale la 1840.“ — „Scrisori din închisoarea de la Clusiu.“ — „Istori'a critică a Romanilor“ de B. P. Hasdeu, critică a supra ei de G. Panu, — „Idil'a a 16-ea și Elegi'a a 26-ea din André Chénier“ traduse de A. Naum; — „Padurea Bucovinei“, de Victoru Umlauff, traducere de I. V. Stefanu. — Bibliografia.

T e a t r u.

× (*O drama americana.*) În Chicago s'a reprezentat în zilele trecute o drama nouă, care a făcut mare senzațiune. În actul întâiu se vede o spendiură (furci), pe care chiar trebuie să se spendiure unu condamnat. Scen'a acest'a îngrozitoare se și începe; caleulu pune funea pe grumadi bițului omu, cându éta sosese — agrățierea. Nevinovăț'a acestuia se descepere, și în cursulu piesei se prinde adevăratulu pecatosu. Acel'a apoi la finea piesei se și spendiura. Publiculu intr'atăț'a se entusiasmă la vederea acestei scene, încățu bițulu actoru trebuie să rețetăca mai de multe ori spendiurarea.

× (*În teatrulu de opera din Viena*) se facu mari pregătiri pentru unu baletu, care va avé să facă furor mare pe timpulu espositiunii universale. Titlulu baletulu e „Ellinor, de Tăglioni.“

× (*Teatrulu celu mare din Bucuresci.*) La 8 martiu fu reprezentatiune estraordinaria, pentru beneficiulu dlui Constantinu Dimitriade. Program'a, partea I. Mare uvertura din Guillem Tell, mare scena din tragedi'a „Fantasmulu“, de Voltaire, traducțiune de I. Heliade Radulescu, jucata de dnii St. Vellescu și C. Dimitriade. Concertu pentru violoncelu de Golterman, executat de dlu Dimitrescu. „Că-ci nu sciamu“ idila de St. Vellescu, executata de dr'a Săjet, eleva a clasei de declamațiune din conservatorulu romanu. — „Urmarea stelei confidante“, romantia de Robaudi, cantata de dlu Popescu. „Omagine la Mayerbeer“, fantasia compusa și executata de dlu L. Wiest. Partea II. Mare uvertura. Serenata de Vekerlin, poesiă de Victoru Hugo, tradusa de Maria Flechtenmacher, cantata de dlu Popescu. „Vér'a la tiéra“, poesiă postuma de A. Deparatiănu, disa de dlu C. Dimitriade. „Fragments“ de cantece naționale, executate de dlu Wiest. Mare scena din „Burgavii“, drama de Victoru Hugo, traducțiune în versuri jucata de dn'a Ef. Popescu și dlu Petrénu. „Batut'a“, dantiu naționalu de dlu Mocănu și executat de 12 persoane.

M u s i c a.

⊙ (*Concertulu lui List*) totu-de-una e unu evenimentu în lumea musicală; astu-felu și concertulu lui de la 21 martiu, datu în sal'a mica a redutulu din Pesta, a adunatu unu publicu fôrte alesu. Maestrulu

fu primitu cu entusiasm. Elu a început productiunile sale cu o fantasia-sonata (Es-dur) de Bethoven, care opu — la aparintia mai usioru — prin esecutarea lui apară cu unu timbru epicu. Mai mare efectu făcă apoi cu „Prelude“ (Des-dur) și „B-moll-mazurca“ de Chopin. Ceialți artisti încă facura furor mare.

P i c t u r a.

= (*Pictorulu Vastag din Clusiu*) a terminat mai multe tablouri pentru espositiunea din Viena, — subiectulu unuia e scos din viaț'a poporala română. Dar dintre pictorii noștri nici unulu nu va espune vr'unu opu?

Espositiunea universală de Viena.

△ (*O piramida de sare.*) Baiesii din Maramuresiu voru să tramita la espositiunea universală din Viena o piramida de sare. Acest'a va fi de unu stăngenu înaltă, și va apesă mai multu de 200 de centenarie.

△ (*Espositiunea universală din Viena*) va avé, ca recompensa, cinci medalii și două diplome. Va fi o medalie pentru arti, care se va da artistilor de întâiulu rang. Apoi o medalie de progresu, distribuita espunetorilor cari au luat deja parte la espositiunile universale anterioare, și la cari se voru fi constatatu progrese însemnate. A trei'a va fi o medalie de merit, pe care voru primi o espunetorii, cari pentru întâia-ora tramita producărele lor la o espositiune universală, și carora li se va fi recunoscutu seriöse merite, din punctulu de vedere tehnicu. Medalia de bun gustu va fi data acelor a ale carora producte implinescu condițiunile unui gustu înaltu, atățu sub raportulu colôrei, cătu și sub acela alu forme. Cooperatorii cari, după informărele date de espunetori, voru fi resplatiti cu medalia de cooperatiune. Diplomele voru fi: 1) diploma de onore, ce voru capetă-o persoanele și corporatiunile ce si-au câștigatu în educatiunea poporulu și în dezvoltarea industriei, a economiei sociale, etc., merite nemesurate, și 2) diplom'a de merit, care va avé cam aceeași însemnare, cu mențiunile onorabile, atățu de darnicu impartite în precedintele espositiuni.

△ (*Prussia*) va tramite 83 de profesori de tehnica a studiă la espositiunea universală din Viena. — Din Germania éta-si se voru tramite vr'o 189.

△ (*Regele Bavariei*) va vini și dinsulu a vedé espositiunea universală de Viena, dar numai după departarea imperatulu Vilhelmu și a țiarulu rusescu.

△ (*Garnison'a din Viena*) va primi pe timpulu duratei espositiunii cu 25 procente mai multa lăfa, decâtu de alta-data.

△ (*Visitarea espositiunii*), adevă intrarea în martiulu palatu, este oprita de la 2 martie, pentru a se puté înaintă și determină lucrările în ordine și fara confusiune; facu înse excepțiune persoanele ocupate cu lucrările de arangierea obiectelor esposibile; lucrările de instalațiune în nauntru espositiunii au începutu în 3 martie cu mare activitate și pe dî ce merge sosescu marfuri din interiorulu imperiulu austriacu și din strainetate de prește mari și de prește totu globulu.

Industria si comertiu.

|| (*Unu lucru de mesariu modernu.*) Intr'unu districtu ôre-care la noi s'a edificatu o casa. Mesariulu care a gatatu cele trebuintose la casa, finindu-si lucrulu, a chiamatu comissiunea esaminatoria, spre a-i aprobá lucrulu, si astu-felu spre a-si poté scôte dinsulu plat'a. Comissiunea veni, si mesariulu o asceptá in o odaia a casei nóue; din nefericire inse usi'a nóua intru atât'a a crepatu, încátu membrii comisiunii recunoscuro prin crepatura pe mesariulu. — Atunci presiedintele comisiunii strigá inca din afara: „Pana ce eu pe dta te vedu, prin usi'a inchisa, nu vei capetá plat'a.

× (*Dinariulu „Neue Freie Presse“*), pan'acuma proprietatea a 2 bance, s'a vendutu dílele trecute unui consortiu. Pretiulu de cumperare (dimpreuna cu unu palatu pomposu si cu o tipografia grandiósa) fu 3 milióné de fl.

|| (*Croitori de haine femeiesci*) sunt ca frundi'a 'n campu; dar croitoresele de haine barbatesci sunt mai rare. Deci inregistrámu, cà de câtu-va timpu se afla si un'a de aceste la Dobritinu.

Tribunale.

× (*Unu procesu de papagale.*) Unu procesu interesantu s'a inceputu de curendu la Darmstadt. Unu directoru de teatru, inainte de a plecá in caletoria, elu a datu 3 papagalé spre ingrigire unei familie. Acuma, la rentórcerea sa din acea caletoria, elu si-a pretinsu paserile, dar famili'a respectiva nici decátu nu voiá sè-i implinésca cererea. Directorulu a intentatu procesu. Dar famili'a ingrigitoria pretinde a recompensa de 1480 fl. pentru nutriria si invetiarea papagaleloru, cà-ci ele in restimpulu acel'a invetiara a cantá frumosu. 1480 fl. pentru trei paseri, dóra totusi va fi multu!

Pentru econome.

A conservá carnea si legumele multu timpu. Sè se ié putina pilitura de feru bine curatita de prafu, peste care sè se tórne apa rece curata, pana va acoperi carnea séu legumele cele próspete, si spre a fi obiectulu cu deseversire feritu de aeru, sè se verse si putinu untu-de-lemn pe d'a supra. Carnea care este astu-felu conservata, se scôte dupa unu timpu de siepte septemani, si se observa cà nu pierde nimicu din colórea si mirosulu ei, ci din contra, da unu bulionu de minune, pastrandu frumosulu seu mirosu naturalu. Asemenea nu se schimba nici colorile si gustulu verdetiuriloru. Pentru a se scôte obiectulu conservatu, nu are cineva de câtu sè plece putinu vasulu si untulu-de-lemn se va scurge numai de câtu si pana la cea din urma picatura.

Suvenirea mortiloru.

† (*Ioanu Francu,*) avocatulu in Baia-de-Crisiu, a repausatu la 21 martiu, in etate de 38 ani. Prin mórtea lui natiunea a perdutu unu bravu fiú alu ei.

† (*Ioanu Tulcanu sen.,*) preotu gr. or. romanu, a repausatu la 8 martiu, in etate de 70 ani, in comun'a Zarandu, comitatulu Aradului.

† (*Ioanu Bradu,*) vice-notariulu in Siria, comitatulu Aradului, a repausatu la 2 martiu, in etate de 36 ani.

† (*Boicea Radianu,*) fostu mai de multe ori reprezentantele Craiovei in adunárele tierii, a repausatu dílele trecute.

† (*Eufrosina Plagino,*) fic'a fostului Domnu Moruzzi alu Moldovei, a incetatu din viétia la 6/18 martiu in Bucuresci.

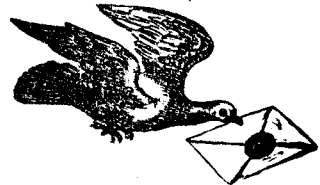
† (*Basilii Popoviciu,*) parocu in Pischinti in Transilvania, a muritu la 4 martiu in etate de 59 ani.

Calindariu istoricu.

— Martiu. —

22. 1771. Nascerea lui Zchokke. 1832. Mórtea lui Göthe. 1848. Nóu'a lege de presa se arde la Pesta in publicitate. — **23.** 1432. Vladu III Domnulu Romaniei bate pe teotoni la Severin. 1749. Nascerea astronomului Laplace. 1801. Uciderea imperatului Paulu I. — **24.** 1848. Schleswig-Holstein si-alege unu guvern provisoriu. — **25.** 1420. Inceputulu resbelului husiiloru. 1771. Nascerea lui Ioachim Murat. 1820. Scóterea iesutiloru din Russia si Polonia. **26.** 1777. Mórtea tiarului Ivan infricosiatulu. — **27.** 1443. Nascerea regelui Matheia Corvinulu. 1848. Lemberg se bombardéza. — **28.** 1483. Nascerea lui Rafaelu. 1849. Haynau bombardéza Brescia.

Post'a Redactiunii.

Treiluniulu jan. — mart. va espirá cu nrulu vítoriu. Ne rogámu a renói câtu de curendu prenumeratiunile. Pretiulu pe apr. — dec. 7 fl. 60 cr.; pe apr. — sept. 5 fl.; pe apr. — jun. 2 fl. 60 cr., — si nu 2 fl. 50 cr., — precum ni tramitu unii spre pagub'a nóstra.

La o copila. Se vede ca ai inclinatiune pentru poesia. Ast'a e caus'a, care ne îndémna a sperá de la dta opuri mai bune.

O aventura amorósa. Flori multe, cuprinsu — nimica. Datinele populare le asceptámu, dar in form'a loru originala, adeca numai simplu descrire, si nu ca cea de anu. Cartile voru sosí in dílele urmatórie.

Caransebesiu Fiti linisciti, ca veti capetá fói'a pana 'n finea lui septemvre.

Ce potu eu! Multe! Numai poetu nu poti se fi!

Suplementu: „*Sclavulu Amóruului*“, romanu de Iosifu Vulcanu, tom. I. còl'a VIII.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru.Kocsi in Pest'a. 1873. Strad'a lui Alesandru nr. 13.

Esemplare complete mai avem din inceputulu anului trecut.